

จดหมายปี 2025

ความหวังที่อยู่เหนือความหวังทั้งปวง

เมื่อได้ฟังเสียงของเยาวชนที่เทเซ่และที่อื่น ๆ¹ หลายคนต้องเผชิญกับความยากลำบากในชีวิตประจำวัน ข้าพเจ้าถามตนเองว่าพวกเขาหาเรี่ยวแรงที่จะก้าวเดินต่อไปได้อย่างไร คำถามนี้ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้น เมื่อเยาวชนเหล่านี้อาศัยอยู่ในพื้นที่สงคราม

พวกเขาหาพลังกำลังใจและความมุ่งมั่นจากที่ใด ในขณะที่พวกเขาตกอยู่สถานการณ์ที่ดูเหมือนไม่มีอะไรเป็นไปได้? เมื่อข้าพเจ้าได้ฟังสิ่งที่พวกเขาเล่า ข้าพเจ้าตระหนักว่าความไว้วางใจในพระเจ้าเปิดทางให้ผู้ที่มีความเชื่อในพระองค์ยังคงสามารถรักษาความหวังเอาไว้ และด้วยการฟื้นคืนชีพของพระเยซูคริสต์ ความมั่นใจก็เพิ่มพูนขึ้น ซึ่งความตายไม่อาจทำอะไรได้

ความไว้วางใจในการคืนชีพของพระเยซูคริสต์มอบความหวังให้กับพวกเรา ซึ่งทำให้พวกเราเชื่อว่าความเหนื่อยล้าในชีวิตไม่ใช่จุดจบ พวกเราต่างถูกเรียกให้ก้าวเดินไปสู่สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า และนี่แหละคือความหวังที่เยาวชนคนรุ่นใหม่ต้องการแบ่งปันกับข้าพเจ้า ความหวังที่อยู่เหนือความหวังทั้งปวง ทั้งนี้ก็เพราะว่าความหวังดังกล่าวทำให้เชื่อมั่นว่าชีวิตใหม่จะเกิดขึ้น ท่ามกลางสถานการณ์ที่ทุกสิ่งทุกอย่างดูเหมือนสูญสิ้น²

พระแม่มารีย์แปลงเสียงร้องยกย่องและสรรเสริญด้วยความหวังว่า "พระองค์ทรงยกพระกรแสดงพระอำนาจ ทรงขับไล่ผู้มีใจมักใหญ่ใฝ่สูงให้กระจัดกระจายไป ทรงคว่ำผู้ทรงอำนาจจากบัลลังก์ และทรงยกย่องผู้ต่ำต้อยให้สูงขึ้น พระองค์ประทานสิ่งที่ทั้งลายแก่ผู้อดอยาก ทรงส่งเศรษฐีให้กลับไปมือเปล่า" (ลก. 1:51-53)

แน่นอนว่า ขอให้พวกเราทั้งหลายกล้าที่จะร่วมร้องเพลงกับพระแม่มารีย์ และภาวนาขอให้สถานการณ์ต่าง ๆ นั้นเปลี่ยนแปลง ถึงแม้ว่าพระเจ้าอาจทรงนิ่งเงียบ แต่ทว่าพระองค์อาจทรงทำให้พวกเราเห็นถึงเส้นทางที่ไม่คาดคิด³

¹ ในเดือนพฤษภาคม 2024 ข้าพเจ้าพร้อมกับภรรยาคิดสองคนได้เดินทางไปแสวงบุญที่ยูเครน ซึ่งถูกทำลายล้างด้วยสงครามทำลาย โดยในช่วงฤดูร้อน พวกเราได้ต้อนรับบรรดาเยาวชนจากประเทศพม่า นิการากัว และยูเครน ที่เทเซ่ ต่อมาในฤดูใบไม้ร่วง ข้าพเจ้าได้สนทนาออนไลน์กับเยาวชนจากประเทศเหล่านี้ รวมถึงเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเบลเยียมและเลบานอน เมื่อภรรยาคิดคนกำลังเดินทางกลับไปยังยูเครนอีกครั้ง และเยี่ยมเยียนประเทศในยุโรปตะวันออก จรดยุโรปตะวันตก

² ไม่มีความหวังใดเกิดขึ้นได้ หากปราศจากประสบการณ์ไร้ขอบฟ้า ซึ่งประสบการณ์ดังกล่าวเปรียบได้กับคำคืนท่ามกลางแสงสว่างในตอนกลางวัน และบีบบังคับให้แต่ละบุคคล รวมทั้งผู้คนทั้งหลายปล่อยวางภาพลวงตาที่กำลังสะกดพวกเขา — โครีน เพลลูซง (Corine Pelluchon), *L'espérance, ou la traversée de l'impossible* (Éditions Payot & Rivages, ปารีส, 2023) หน้า 8

³ ความหวังคือการตอบสนองของมนุษย์ต่อความเงียบของพระเจ้า." — ฌาคส์ เอลลูล (Jacques Ellul), อ้างอิงโดย แอนน์ เลคู (Anne Lécuyer) www.revue-etudes.com/article/esperer/24779

ในขณะเดียวกัน ขอให้พวกเราทำสิ่งที่พวกเราสามารถทำได้ แม้ว่าจะดูเหมือนว่าไม่มากนัก เพื่อแสดงถึงสัญลักษณ์แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันต่อผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ผู้ที่อยู่ในสงคราม หรือถูกบังคับให้ออกจากประเทศของตน นี่มิใช่หรือ ที่จะช่วยให้พวกเรามีความหวังที่อยู่เหนือกว่าความหวังทั้งปวง ?

ข้อคิดที่ปรากฏอยู่หน้าถัดไปหลังจากนี้ ส่วนใหญ่มาจากการพบปะและการสนทนากับเหล่าบรรดาเยาวชน ซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศที่มีสงคราม หรืออยู่ในพื้นที่ความขัดแย้งตลอดหลายปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้ารู้สึกเต็มเปี่ยมด้วยความซาบซึ้งใจต่อทุก ๆ คนที่ได้แบ่งปันประสบการณ์ และความคิดเห็น รวมถึงน้อง ๆ ภราดา ให้คำแนะนำซึ่งผ่านการไตร่ตรองมาแล้วเป็นอย่างดี รวมทั้งช่วยจัดเรียงทุกอย่างให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

บร. มัทธีว

Brother Matthew

กล้าที่จะมีความหวัง

เมื่อพวกเราปรารถนาที่จะไว้วางใจในความรักของพระเจ้า สิ่งที่เรามองเห็นและรับรู้จากสิ่งที่อยู่รอบตัวพวกเรานั้นมักดูย้อนแย้งกับความรักของพระเจ้า พวกเราตกอยู่ในห้วงที่อยู่ระหว่างสิ่งที่พวกเราได้รับมาแล้วกับสิ่งที่กำลังจะมาถึง การตกอยู่สภาวะนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ทว่าเมื่อพวกเราเปิดใจอำรับความหวังแห่งความสมบูรณ์บริบูรณ์⁴ บางสิ่งภายในตัวพวกเราก็ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

ความหวังต้องการความอดทน อย่างที่นักบุญเปาโลกล่าวไว้ "เราหวังสิ่งที่เราไม่เห็น" (รม. 8:25) แม้ว่าเราจะมุ่งไปสู่ความบริบูรณ์ในเวลาของพระเจ้า แต่เราก็กังเคืองกับสภาวะที่ "มีการต่อสู้ภายนอก และมีความกลัวภายใน" (2 คร. 7:5) เรากล้าที่จะยืนหยัดอยู่ในสภาวะนั้นโดยไม่หนีไปหรือไม่ ?

"แม้อูเหมือนจะไม่มี ความหวัง แต่อับราฮัมก็หวังและเชื่อ" (รม. 4:18) อับราฮัม ผู้เป็นบรรพบุรุษแห่งความเชื่อของผู้คนมากมาย ได้ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าเกินกว่าความหวังแบบมีเหตุผล อับราฮัมและซาราห์ได้รับสิ่งที่ดูเหมือนที่ดูจะเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขา

ในยามที่บ้านเมืองของประกาศกเยเรมีย์ถูกทำลายล้างจากสงคราม อีกทั้งประชาชนกำลังถูกคุกคามจากการถูกเนรเทศ และแม้ว่าประกาศกเยเรมีย์เองจะถูกจองจำ เขากลับเลือกที่จะลงทุนเพื่ออนาคตด้วยการซื้อที่ดิน เนื่องจากเขามั่นใจว่าพระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งประชากรของพระองค์ (เยเรมีย์ 32:6-15)

ท่าทีแห่งความหวังที่น่าทึ่งเช่นนี้ทำให้ความเชื่อกลายเป็นสิ่งที่จับต้องได้มากขึ้น ท่าทีดังกล่าวคือความไว้วางใจอันแน่วแน่ในสิ่งที่ยังมองไม่เห็น และไม่แน่นอน พวกเราสามารถยึดมั่นในความหวังเช่นนี้ได้หรือไม่ ? ท่าทีที่สุดแล้ว สิ่งนี้นำพวกเรากลับไปสู่ที่มาของความชื่นชมยินดี⁵ ถึงแม้ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนที่สุดของมนุษย์ สิ่งที่เราไม่เคยกล้าที่จะหวังไว้ อาจกลายเป็นความจริง

⁴ กุสตาโว กูตีเอร์เรซ (Gustavo Gutierrez) ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ 4:31 ไว้ว่าดังนี้: "พระเจ้าไม่ทรงลืมหักสัญญา ความศรัทธาคือความทรงจำที่อยู่เหนือสิ่งอื่นใด การเป็นผู้ที่มีความศรัทธาคือการระลึกถึง มิใช่การลืมหักสัญญา และการเป็นผู้ที่มีความศรัทธาคือการมีจิตสำนึกต่อประเพณี ความเชื่อสัตย์ต่อ พันธสัญญา จึงอาจเรียกได้ว่าเป็นการระลึกถึงที่มาของพันธสัญญา และข้อเรียกร้องของพันธสัญญานั้น (...) แต่ทว่า ความศรัทธาที่แท้จริงมีมากกว่านั้น ซึ่งจำเป็นต้องนับรวมไปถึง การมองไปสู่อนาคต ซึ่งอาจจะมองเห็นไม่ชัดเจนนักในตอนแรก นอกจากนี้ การมีความทรงจำนั้น ไม่ได้หมายถึงการติดอยู่กับอดีต ทั้งนี้การระลึกถึงเมื่อวานเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากมันช่วยให้เรากล้าเดิมพันกับวันพรุ่งนี้ (...) ความศรัทธาไม่ได้หมายถึงการเดินอยู่ในเส้นทางเดิมที่คุ้นเคย โดยไร้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่คือการทำให้เส้นทางเหล่านั้นเป็นเส้นทางใหม่อยู่เสมอ ซึ่งเป็นเส้นทางที่นำเราไป (และควรจะนำเราไป) สู่อการสร้างสรรค์ การเปลี่ยนแปลง และการออกแบบสิ่งใหม่ ๆ" (กุสตาโว กูตีเอร์เรซ (Gustavo Gutierrez), El Dios de la vida, Ediciones Sígueme, ซาลามันกา, 1992, หน้า 82-83)

⁵ ในบทสนทนาช่วงเช้าและเย็นระหว่างข้าพเจ้าและเยาวชนที่อาศัยอยู่ท่ามกลางสงคราม หลายคนกล่าวถึงความสำคัญของการร้องเพลง โดยการร้องเพลงนั้นน่าก่อให้เกิดความชื่นชมยินดีและพลังกำลัง ทั้งนี้จัดหมายฉบับนี้จะถูกเผยแพร่ระหว่างการประชุมเยาวชนยุโรปปี 2024-2025 ที่เมืองทาลลินน์ ขอให้พวกเราอย่าลืม "การปฏิบัติด้วยเสียงเพลง" ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้อิสโตเนียได้รับเอกราชกลับคืนมาอย่างสันติในปีค.ศ. 1991 ซึ่งประชาชนต่างพากันลงสู่ท้องถนนพร้อมเสียงเพลง เพื่อต่อสู้กับภัยคุกคามที่พวกเขาเผชิญอยู่

ทุกวันนี้ ความหวังที่เริ่มเกิดขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์⁶ กำลังเผยให้เห็นในหลายประเทศที่ต่างอยู่ภายใต้
หายนะแห่งสงคราม

ฟังเสียงของผู้คนแห่งความหวัง

เพื่อช่วยให้พวกเราเข้าใจความหมายของความหวังได้ดีขึ้น พวกเราจำเป็นต้องรับฟังเสียงของผู้คนที่
อาศัยอยู่ท่ามกลางความทุกข์และความรุนแรง ใช่หรือไม่ที่พระเจ้าทรงนำทางพวกเราผ่านเสียงของพวกเรา
เหล่านี้?

ระหว่างการเยือนประเทศยูเครนของข้าพเจ้ากับภรรยาสองท่าน ผู้นำคริสตจักรท่านหนึ่งบอกกับ
พวกเราว่า "การอธิษฐานภาวนาได้เปิดพื้นที่ที่เชื้อให้เกิดการเยียวยา" ซึ่งคำพูดของผู้นำคริสตจักรท่านนี้ได้
สะกิดหัวใจของข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ผู้นำคริสตจักรท่านนี้กำลังเผชิญกับความเจ็บปวดของประชาชนชาว
ยูเครนมาโดยตลอด ซึ่งเขาเห็นว่าชีวิตจิตของผู้มีความเชื่อนั้นช่วยให้พวกเขาสามารถเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ

กระบวนการนี้อาจไม่ได้ให้ผลลัพธ์ในทันที แต่เมื่อได้รับการส่งเสริมด้วยวิธีการอื่น ๆ กระบวนการ
ดังกล่าวอาจนำไปสู่การก้าวข้ามบาดแผลและความเศร้าโศก และปลุกความหวังของมนุษยชาติ การ
อธิษฐานภาวนายังมอบพลังให้พวกเรายืนหยัดต่อสถานการณ์ที่ซับซ้อนที่สุด⁷ มันทำลายคลื่นแห่งความ
ท้อแท้ในยามที่ความมืดดูเหมือนจะกลืนกินทุกสิ่ง

หญิงชาวปาเลสไตน์ท่านหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในฝรั่งเศส แต่ทว่าครอบครัวของเธออยู่ในกาซา ได้เขียน
ถึงพวกเราว่า : "ความรักซึ่งพยุ้งผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและผู้ที่ไม่ประมาทมอบพลังให้กลับมามีแรงอีกครั้ง มันทำ
ให้ดิฉันนึกถึงชายพิการ⁸ในพระวรสาร ที่ถูกห้ามโดยเหล่ามิตรสหายของพวกเราและความเชื่อของพวกเรา
การอธิษฐานภาวนาก็เป็นอีกวิธีหนึ่งในการต่อต้าน สำหรับดิฉันมันสำคัญมาก แต่ทว่าดิฉันเป็นมนุษย์
หลังจากที่ดิฉันได้รับข่าวว่าสมาชิกสองคนในครอบครัวของดิฉันถูกสังหาร ดิฉันรู้สึกโกรธอย่างท่วมท้น ดิฉัน

⁶ หนึ่งในภรรยาสองท่านได้พบกับบุคคลหนึ่งในระหว่างที่กำลังแสวงบุญ ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้บอกกับภรรยาของพวกเราว่า "ความโกรธที่
สร้างสรรค์ได้อยู่ในใจของข้าพเจ้า" และนี่คือพลังที่ผลักดันให้บุคคลนี้ต้องทำอะไรสักอย่าง เพื่อเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าสิ่ง
ที่ทำนั้นเป็นสิ่งที่เล็กน้อย

⁷ ท่าน [ไซฟรอนี ซาคารอฟ - Sophrony Sakharov] เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายที่มีความสำคัญต่อชีวิตฝ่ายจิตของท่าน ซึ่งมีสองเรื่องที่สำคัญ
ได้แก่ (i) วิธีการเผชิญหน้ากับความรู้สึกถูกทอดทิ้ง เมื่อในระหว่างการอธิษฐานภาวนาแทนที่จะพบพระเจ้า กลับพบกับความว่างเปล่าที่เศร้า
หมอง และ (ii) วิธีรับมือกับความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นจากการอธิษฐานภาวนาที่เข้มข้นเพื่อโลกที่กำลังทุกข์ทรมาน โดยความหมายของเรื่อง
หนึ่ง มาจากแนวคิดเรื่องการถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้า ซึ่งซาคารอฟได้อธิบายเพิ่มเติมในภายหลัง ส่วนความหมายของเรื่องที่สองมาจากคำสั่งที่
ได้รับการเปิดเผยในคำภาวนาของเหล่าบรรดาท่านเสด้าเรเต (พระอัครบิดรของศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์) ซึ่งต่อมาได้ถูกถ่ายทอดให้แก่
บรรดาสานุศิษย์ของท่านว่า : "จงเก็บรักษาสติของเจ้าไว้ในนรกและอย่ารู้สึกท้อแท้ !"

— นอร์แมน รัสเซล (Norman Russell), *Theosis and Religion* (Cambridge University Press 2024), หน้า 169

⁸ ดู มก. 2:1-12 สังเกตพลังแห่งความหวังที่ปรากฏในเพื่อน ๆ ของชายพิการ ซึ่งเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งหมด โดยการขุดหลังคาบ้าน เพื่อ
พยายามช่วยให้ชายพิการ และพาเขามาหาพระเยซู

ได้กรี๊ดร้องตะโกนและร้องไห้... เมื่อดิฉันตั้งสติได้ ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ที่นั่น ในความทุกข์และความสิ้นหวัง พระองค์กำลังทรงอุ้มพวกเราเอาไว้"

ในช่วงฤดูร้อนที่ผ่านมา ขณะที่หญิงคนนี้ได้มาเยี่ยมที่เทเซ เธอกล่าวว่า : "ทุกเช้า ดิฉันสวดภาวนาเพื่อค้นหาพระกำลังในความรัก แทนที่ความเกลียดชัง" คำพูดของเธอเปรียบเสมือนดังตะเกียงดวงหนึ่งที่อยู่บนท้องถนน

หญิงสาวท่านหนึ่งจากทวีปเอเชีย ซึ่งเธออาศัยอยู่ในประเทศที่ถูกทำลายจากสงครามได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า "ประชาชนต่างเหนื่อยล้า แต่พวกเขาพบความปลอบโยนในพระวรสาร บ่อยครั้งที่ประชากรของพระเจ้าเดินหนีเพื่อเอาชีวิตรอด แต่ถึงกระนั้น ก็มีการสร้างชุมชนขึ้น ไม่ว่าสถานการณ์จะยากลำบากเพียงใด พระเจ้าอาจทรงมีแผนการที่ยิ่งใหญ่สำหรับพวกเรา อย่างไรก็ตามพวกเราต้องใช้ชีวิตวันต่อวัน โดยการมีชีวิตอยู่ในวันนี้ นับว่าเป็นของขวัญและเป็นเครื่องหมายที่แสดงว่า ชีวิตนั้นมีอยู่เพื่อให้พวกเราได้ใช้ชีวิตอย่างเต็มที่ โดยในคำภาวนานั้น มีสิ่งที่ทำให้เกิดสันติซึ่งช่วยให้พวกเราช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน อีกทั้งค้นหาความหมายในการแบ่งปันและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน"

จากประเทศเลบานอน ข้าพเจ้าได้ยินว่า : “มารดาของฉันเป็นพยานแห่งความหวัง ไม่ว่าจะเผชิญกับสิ่งใด เธอก็ยังยืนหยัดอยู่เสมอ และก็เป็นเพราะมารดาของฉัน ที่ทำให้ฉันเป็นตัวฉันในวันนี้ ท่านสอนพวกเราให้มีความเชื่อในพระเจ้าและสอนพวกเราสวดภาวนา ทุกคนที่มีชีวิตอยู่ด้วยความไว้วางใจสะท้อนให้เห็นถึงความไว้วางใจ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าพวกเขาได้ดื่มน้ำจากแหล่งต้นน้ำ ซึ่งทำให้พวกเขาสามารถเป็นพยาน”

ใครกันคือพยานแห่งความหวังที่พวกเราแต่ละคนสามารถค้นพบและรับฟังได้ในชีวิตประจำวันของพวกเรา ? ขอให้พวกเราทุกคนเปิดหูรับของพวกเรา และฟังสิ่งที่พวกเขาต้องการจะบอก

ต่อสู้เพื่อความหวัง

พวกเราจะทำอย่างไร เมื่อแผนการของพวกเราถูกขัดขวาง และเมื่อความหวังของพวกเราได้พังทลายลง ? ไม่ว่าอย่างไรแล้ว พระเยซูคริสต์ทรงมอบกุญแจให้พวกเรา ซึ่งช่วยให้พวกเรานั้นยังคงเป็นผู้นที่มีความหวัง

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงพบกับฝูงชนจำนวนมากที่ต่างหิวโหย พระองค์ "ทรงสงสาร"⁹ พวกเขา หากกล่าวอีกอย่างหนึ่ง ก็คือ "พระหทัยของพระองค์เปี่ยมด้วยความเห็นอกเห็นใจ" ต่อพวกเขา พระองค์ทรงหาทางที่จะสนองต่อความต้องการของพวกเขา

การปฏิเสธที่จะยอมแพ้ต่อสถานการณ์ที่ทุกข์ยากทำให้ความหวังเริ่มก่อเกิดขึ้นในตัวของพวกเขา ซึ่งเป็นสิ่งตรงข้ามกับการที่เฝ้ารอคอยไปเรื่อย ๆ ทว่าการปฏิเสธดังกล่าวนั้นก็เกี่ยวข้องกับการต่อสู้¹⁰ ซึ่งไม่มีทางเลือกอื่นเลย ถึงกระนั้น การที่พวกเขาปรารถนาความหวังกลับเป็นสิ่งที่สามารถพาพวกเขาก้าวข้ามเส้นแบ่งเขต จากสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับมนุษย์สู่สิ่งที่เป็นไปได้สำหรับพระเจ้า

ความหวังที่มาพร้อมกับพระเยซูคริสต์ทำให้พวกเขาได้สัมผัสสิ่งที่จะมาถึงในอนาคตของพระเจ้าที่ทรงอยู่ในความบริบูรณ์ อันเปรียบเสมือนสมอเรือ¹¹ ที่ยึดพวกเขาไว้เมื่อพายุโหมกระหน่ำและช่วยให้พวกเขาสามารถดำเนินชีวิตตามเครื่องหมายเล็ก ๆ แห่งความศรัทธาต่อกระแสเรียกที่พวกเขาได้รับ และต่อผู้ที่พระองค์ทรงมอบหมายให้พวกเขาดูแล นอกจากนี้ ความหวังในพระเยซูคริสต์ยังเปรียบเสมือนหมวกเกราะ¹² ที่ปกป้องพวกเขาจากความทุกข์ยาก ซึ่งอาจฉกฉวยเข้ามาใส่พวกเขา

กฎของเทเซกำหนดว่าเราจะต้องไม่ยอมจำนนต่อ “ความแตกแยกระหว่างบรรดาคริสตชนด้วยกัน ซึ่งพร้อมประกาศความรักต่อเพื่อนมนุษย์ ทว่ากลับแบ่งแยกกันและกันเสียเอง” สำหรับบรรดาโรเจอร์ ความเป็นหนึ่งในเดียวของคริสตชน¹³ ไม่ได้เป็นเพียงแค่จุดประสงค์ แต่เป็นหนทางที่นำไปสู่สันติภาพในครอบครัวมนุษยชาติ¹⁴

⁹ คำกริยาภาษากรีก *σπλαγχνίζομαι* (splanchnizomai) มีความหมายลึกซึ้งทางอารมณ์มาก โดยคำกริยาดังกล่าวแสดงถึงการตอบสนองที่อบอุ่นและเต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นใจต่อความต้องการของผู้อื่น การแปลคำนี้เป็นคำอื่น ๆ เช่น ความสงสาร ความเห็นใจ หรือความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ อาจไม่สามารถถ่ายทอดความหมายทั้งหมดได้ แต่ทว่าประโยคซึ่งกล่าวถึง "พระหทัยของพระองค์เปี่ยมด้วยความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อพวกเขา" อาจสื่อความหมายที่คำกริยากรีกนี้ต้องการสื่อ ในพระวรสารของนักบุญมัทธิว (ดู 14:14, 15:32, 18:27, 20:34) คำกริยานี้ไม่ได้หมายถึงเพียงแค่ความรู้สึกหรืออารมณ์เท่านั้น แต่ยังหมายถึงการตอบรับในทางปฏิบัติที่สนองความต้องการ ในกรณีนี้ พระเยซูคริสต์ทรงรักษาผู้ที่เจ็บป่วย และหลังจากนั้น พระองค์ทรงเลี้ยงอาหารฝูงชน ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนำไปสู่การกระทำที่ห่วงใยและมีประสิทธิภาพ การใช้คำกริยากรีกคำนี้ถือเป็นการสรุปข่าวดีทั้งหมด

¹⁰ ดู 1 ธธ. 4:10 “พวกเราตรากตรำทำงานและต่อสู้เพื่อสิ่งนี้ เราได้มอบความหวังไว้ในพระเจ้าผู้ทรงชีวิต และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของมนุษยทุกคน”

¹¹ ดู ฮบ. 6:19

¹² ดู 1 ธธ. 5:8

¹³ การประชุมซินโดวด้วยการก้าวเดินไปด้วยกัน (Synod on Synodality) ช่วยให้ศาสนจักรคาทอลิกตระหนัก และมองเห็นคุณค่าของความหลากหลายที่มีอยู่ในพระศาสนจักร บทบาทของผู้แทนจากศาสนจักรอื่น ๆ ในการประชุมซินโดวครั้งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง สิ่งนี้ไม่ใช่หรือที่นำมาซึ่งความหวังใหม่แก่กระแสเรียกสู่ความเป็นเอกภาพของคริสตชนทุกคนจากทุกนิกาย ซึ่งต่างที่รักพระเยซูคริสต์?

¹⁴ เทเซก่อตั้งขึ้นในช่วงที่เกิดสงคราม “นิทานเปรียบเทียบว่าด้วยการเป็นหนึ่งเดียว” คือสิ่งที่พวกเรามุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตในฐานะพี่น้องซึ่งมาจากนิกาย ประเทศ วัฒนธรรม และช่วงวัยที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้พวกเราจำเป็นต้องรอบคอบและระมัดระวัง เพื่อให้ได้เป็นเครื่องหมายแห่งความหวัง ท่ามกลางความแตกแยกของครอบครัวมนุษยชาติ

พุ่มไม้ที่เรียบง่ายซึ่งอยู่รอบ ๆ เทเซ่ แม้จะถูกแมลงศัตรูพืชกัดทำลายถึงสองครั้งในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่พุ่มไม้เหล่านี้กลับแตกกิ่งอ่อนขึ้นมาใหม่อย่างไม่มีใครคาดคิด พุ่มไม้ที่แลดูเหมือนตายจากไปแล้วได้กลับผลิใบเขียวขจีอีกครั้ง ธรรมชาติต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ซึ่งมันได้สะท้อนและเสริมสร้างกำลังใจให้แก่พวกเราในการต่อสู้เพื่อความหวัง ทั้งนี้ความหวังเพื่อบรรดาลสิ่งสร้าง¹⁵ และความหวังซึ่งมาจากากสิ่งสร้างอันดีงามของพระเจ้า¹⁶ ได้ดำเนินไปพร้อมกับความหวังเพื่อมนุษยชาติ¹⁶

ดำรงอยู่ในความหวังในฐานะผู้ที่เปี่ยมไปด้วยความหวัง

ความหวังสามารถถูกบดบังได้อย่างง่ายดาย ในยามที่พวกเราต้องเผชิญกับสถานการณ์ซึ่งดูเหมือนว่าการสร้างความเข้าใจร่วมกันนั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ดังนั้นแล้วการสร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความหวาดระแวงอาจนำไปสู่กับสถานการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจ อันเป็นกับดักที่ล่อลวงให้ผู้คนจมดิ่งสู่ความไม่เชื่อใจกันและกัน

สถานการณ์นี้สามารถเกิดขึ้นได้ในชุมชนของพวกเรา ไม่ว่าจะเป็นในพระศาสนจักร และในครอบครัว หรือตลอดจนในสังคมและประเทศของพวกเรา ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยที่ไม่มีใครเห็น หรืออาจเกิดขึ้นอย่างเปิดเผย อย่างไรก็ตามมันล้วนบั่นทอนพลังกำลังใจของพวกเราอยู่เสมอ ทว่าในบางครั้งนั้น เมื่อพวกเราต้องเผชิญกับความอยุติธรรม พวกเราจำเป็นต้องลุกขึ้นประณามความชั่วร้าย เพื่อไม่ให้ผู้คนต้องตกเป็นเหยื่อของผู้คนอีกกลุ่มหนึ่ง¹⁷

ในการดำรงอยู่ในความหวัง พวกเราต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ความหวังจะเติบโตก็ต่อเมื่อพวกเราเอาใจใส่ต่อความต้องการของผู้อื่น พวกเราสามารถเห็นผู้คนที่จะมีชีวิตอยู่ สร้างรอยยิ้ม และมอบสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่าที่จะสามารถทำได้ในแต่ละวัน ถึงแม้ว่าพวกเขาเหล่านั้นจะอยู่ท่ามกลางความขัดสนแร้นแค้นอย่างที่สุดก็ตาม

¹⁵ ดุ.รม. 8:21-23

¹⁶ เมื่อพวกเราเผชิญกับความท้าทายที่มากับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง และการสูญเสียความหลากหลายทาง พวกเราสามารถช่วยกันส่งเสริมดูแลบ้านที่พวกเราอาศัยอยู่ร่วมกันได้อย่างไรบ้าง ?

¹⁷ เมื่อพวกเราได้รับทราบว่าการดาบบางท่านได้กระทำการล่องละเมิดและการคุกคามทางเพศ พวกเราต่างยึดมั่นในหนทางแห่งการแสวงหาความจริง ความกล้าหาญของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อซึ่งทุกข์ทรมาน และได้ลุกขึ้นมาเปิดเผยเรื่องราวของตน ได้กระตุ้นให้พวกเราเรียนรู้จากพวกเขา หลายครั้งที่พวกเขาต้องค้นหาความหวังและชีวิตใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาต่างผลักดันให้พวกเราทำทุกวิถีทาง (ดูเพิ่มเติมที่ www.taize.fr/protection) เพื่อให้การพบปะที่จัดขึ้นที่เทเซ่และที่อื่น ๆ เป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน อีกทั้งยังสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ พวกเราารู้สึกขอบคุณต่อคณะกรรมการเพื่อการรับรู้และการเยียวยา (www.reconnaissancereparation.org) ซึ่งรับฟังผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ และเป็นคนกลางในการเยียวยาเหยื่อจากการล่องละเมิดและการคุกคามอีกด้วย

ความหวังนั้นเชื่อมโยงกับความจริง¹⁸ และความยุติธรรม ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าความจริงและความยุติธรรมเป็นคุณลักษณะของพระเจ้ามิใช่หรือ ? พวกเราไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ในชีวิตของพระเยซู หรือการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนชีพของพระองค์หรือ ? การหล่อเลี้ยงความหวังจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับความจริงที่เกิดขึ้น และมองความจริงดังกล่าวผ่านแสงสว่างแห่งพระสัญญาของพระเจ้า¹⁹

ชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในเขตความขัดแย้งได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า “ผมกำลังนั่งอยู่ในคาเฟ่แห่งหนึ่ง ซึ่งผมกำลังอ่านหนังสืออยู่ และจู่ ๆ ก็มีจรวดพุ่งมารอบตัวพวกเรา บรรดาผู้คนต่างวิ่งหนีด้วยความตื่นตระหนก แต่ทว่าผมตัดสินใจที่จะอยู่ต่อและอ่านหนังสือให้จบ” การหาที่หลบภัยคงเป็นทางเลือกที่สมเหตุสมผลเช่นกัน แต่การแบ่งปันเรื่องราวนี้แสดงให้เห็นถึงการประท้วงด้วยความหวัง เพื่อต่อต้านสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้อันเนื่องมาจากสงคราม

ภราดาท่านหนึ่งเคยเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า “ความหวังคือสิ่งที่กระตุ้นปลุกปั่น ยิ่งไปกว่านั้น ความหวังยังแพร่กระจายได้อีกด้วย สิ่งที่ต้องกันข้ามกับความหวังคือพฤติกรรมเพิกเฉยหรือยอมจำนน ระหว่างที่ผมเดินทางกลับไปประเทศบ้านเกิดซึ่งเผชิญกับสงคราม ผมเห็นใบหน้าของผู้คนซึ่งเต็มไปด้วยความเศร้า ความกังวล และความเครียด ผมจึงถามตัวเองว่า ‘ผมสามารถทำอะไรได้บ้าง ?’ แล้วความคิดหนึ่งก็ผุดขึ้น ทุกครั้งที่ผมขับรถและมีสิทธิ์ไปก่อน ผมจะหยุดและให้ทางกับคนที่อยู่ข้างหน้า สิ่งนี้ทำให้ผมเสียเวลาเพียงห้าวินาที แต่ทว่ามันกลับทำให้ผมเห็นว่าการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ของผมสามารถทำให้ใบหน้าของผู้คนเปลี่ยนไป ซึ่งช่วยบรรเทาความเจ็บปวดของเพื่อนพี่น้อง แม้ว่าจะไม่มากนักก็ตาม

ทุกสิ่งภายในตัวพวกเราต่อสู้กับสงครามและความตาย...ทุกสิ่งในตัวพวกเราปรารถนาที่จะมีชีวิตและความงดงาม”²⁰

¹⁸ ข้าพเจ้าเชื่อว่าความหวังนั้นเชื่อมโยงกับความจริง ข้าพเจ้าใช้ชีวิตที่ปราศจากความหวัง จนกระทั่งข้าพเจ้ายอมรับกับความเป็นไปได้ที่จะต้องตาย ข้อคิดดังกล่าวใช้ได้กับทุกสถานการณ์ ทั้งนี้ในฐานะคริสตชน พวกเราอาจมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์ซึ่งทำให้พวกเรารู้สึกสิ้นหวัง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง สิ่งแวดล้อม หรือมนุษยธรรม... เป็นเรื่องปกติที่พวกเราจะรู้สึกตกใจกับเรื่องเหล่านี้ แต่ทว่าสำหรับข้าพเจ้าแล้ว ความหวังดูเหมือนจะผลักดันให้พวกเรายืนหยัดต่อสู้อยู่ ณ ที่นั่น อยู่ท่ามกลางสถานการณ์เหล่านั้น อีกทั้งยังช่วยให้พวกเราองเหตุการณืตามความเป็นจริง ทั้งนี้จอร์จ เบอร์นาโนส (Georges Bernanos) ได้กล่าวถึงความหวังไว้ว่าเป็นคุณธรรมอันล้ำค่า อันเป็นคุณธรรมที่ผลักดันให้พวกเราลงมือปฏิบัติ โดยไม่ให้เราหลีกเลี่ยง แต่กลับให้พวกเราเผชิญหน้าต่อสู้ เพื่อสิ่งที่พวกเราหรือเชื่อว่าเป็นสิ่งดีงาม ซึ่งความหวังนำพวกเราไปสู่พระสัญญาของพระเจ้า — เคลมอนซ์ ปาสกีเยร์ (Clemence Pasquier) ให้สัมภาษณ์แก่ เคลมอนซ์ ฮูไดล์ (Clemence Houdaille), *La Croix*, 11/10/2024

(Clemence Houdaille), *La Croix*, 11/10/2024

¹⁹ ในภาษาเกอู (Gikuyu) ซึ่งเป็นภาษาของชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่งที่อาศัยอยู่ในประเทศเคนยา หนึ่งในคุณลักษณะของพระเจ้าคือพระองค์ทรงเป็น “ผู้ที่ทรงควรค่าแก่ความหวัง” (Mwihokeku) ซึ่งหมายถึงพระเจ้า ผู้ที่พวกเราสามารถฝากความหวังไว้กับพระองค์ได้ โดยคำว่า Mwihoko หมายถึง ความหวัง ; Wihokeku หมายถึง ความเป็นผู้ที่ควรค่าแก่ความหวัง ; Mwihokeku – ผู้ควรค่าแก่ความหวัง ตัวอย่างเช่นวลี “Ngai ni mwihokeku” ซึ่งแปลได้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้ควรค่าแก่ความหวัง”

²⁰ หากความหวังคือการตระหนักถึงอันตรายในปัจจุบัน ความหวังนั้นสอนให้เราใช้ชีวิตในปัจจุบันและเชื่อในอนาคต โดยไม่ยึดติดกับอดีตและละทิ้งความไม่พอใจในสิ่งที่หมด ดังนั้นแล้วความหวังคือสิ่งที่วิญญาณของเราปรารถนา และการไร้ซึ่งความหวังทำให้เรารู้สึกขมขื่นหรือเป็นคนรุนแรง ความหวังก็เหมือนความรักในหนังสือเพลงซาโลมอน ความหวังนำพาชีวิตกลับเข้ามาสู่ร่างกายซึ่งไร้ความปรารถนาใด ๆ ” คอรีน เปลูชง (Corine Pelluchon) ใน “L’esperance, ou la traversée de l’impossible” (Éditions Payot & Rivages, ปารีส, 2023) หน้า 13-14

ความหวังแห่งปัสกา

ตอนนี้ข้าพเจ้าอยู่ที่ใด ? ข้าพเจ้าอยู่ตรงฐานของไม้กางเขนในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ ? หรืออยู่ในความชื่นชมยินดีในวันอาทิตย์ปัสกา ? หรือว่าข้าพเจ้ากำลังรอคอย โดยข้าพเจ้าที่ไม่รู้เลยว่าจะหันไปทางไหนในวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ ?

ไม่ว่าข้าพเจ้าจะยืนอยู่ที่ใด ข้าพเจ้าสามารถมองเห็นเส้นทางแห่งความหวังได้หรือไม่ ? ซึ่งเส้นทางนี้ได้เปิดออกต่อหน้าต่อตาของข้าพเจ้าทุกครั้ง เมื่อข้าพเจ้ามองไปยังพระเยซู พระเจ้าผู้ทรงมอบชีวิตของพระองค์ด้วยความรักแก่มนุษยทุกคน พระองค์ผู้ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรักที่แข็งแกร่งกว่าพลังอำนาจจากความรุนแรง ความเกลียดชัง และความตาย

ความหวังไม่ได้ขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์สถานการณ์ ทว่าบ่อยครั้งนั้นความหวังขึ้นอยู่กับเปลวไฟแห่งความเชื่อมั่นที่บริบูรณ์ ถึงแม้ว่าจะเป็นเปลวไฟที่เปราะบาง มันกลับเป็นแสงไฟที่ส่องสว่างในคำคืนที่มีมืดมิดที่สุด เฉกเช่นเดียวกับเปลวไฟที่ฉายแสงให้กับเหล่าบรรดาเพื่อนและมิตรสหายของพระเยซูคริสต์ ซึ่งหลายคนละทิ้งพระองค์ ในยามที่พระองค์ทรงเผชิญกับการทดลองที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตาม ความรักของพระองค์ก็ทรงทำให้พวกเขากลับมาหาพระองค์

คงจะเป็นเรื่องดีหากพวกเราทราบว่าพระเยซูผู้ทรงฟื้นคืนชีพจากความตาย ! แต่ทว่าการประทับอยู่ของพระองค์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ของพวกเรา บางครั้งความสิ้นหวังทำให้พวกเราตาบอด เหมือนกับเรื่องราวของนางมารีย์มัคดาลา โดยพระเยซูผู้ทรงฟื้นคืนชีพจากความตาย พระอัครสาวกถามนางว่า “นางเอ๋ย ร้องไห้ทำไม ? กำลังแสวงหาผู้ใด ? ” (ยอห์น 20:15) คำถามที่สองนี้สะท้อนสิ่งที่พระเยซูทรงตรัสในช่วงแรกซึ่งปรากฏในพระวรสารของนักบุญยอห์น “ท่านทั้งหลายแสวงหาอะไร ? ” (ยอห์น 1:38) หลังจากที่พระองค์ทรงอยู่ในภาวะที่โศกเศร้าที่สุด และได้สิ้นพระชนม์ การค้นหาความหมายจึงกลายเป็นความปรารถนาในการประทับอยู่ของพระองค์²¹

พระเยซูคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนชีพจากความตาย และทรงมีชีวิตในพระเจ้า พระองค์ทรงดึงพวกเราให้เข้าหาพระองค์²² อีกทั้งพระองค์ทรงพบปะกับพวกเราในส่วนที่ลึกที่สุดภายในจิตใจของพวกเรา ไม่ว่าพวกเรา

²¹ พระองค์ซึ่งอยู่บนไม้กางเขนทุกซทรมานเหมือนกับเรา พระองค์ถูกทำให้กลายเป็นบุคคลที่ไม่มีตัวตน ทว่าพระองค์กลับส่องแสงให้เห็นถึงชีวิตของมนุษยที่นำสลดใจ... เราไม่ได้มองพระเยซูเป็นเพียงแค่บุคคลตัวอย่าง เพื่อที่จะปฏิบัติตาม ในขณะที่เดียวกันเราก็ไม่ได้พยายามที่จะยกย่องบูชาพระองค์ เรามองพระเยซูเป็นพระเจ้าที่รับเอาสภาพมนุษย์ ซึ่งทรงทรมานและร้องไห้ไปกับพวกเรา” ควอก ปุย หลานน (Kwok Pui Lan), นักเทววิทยาจากฮ่องกง, “พระเจ้าร้องไห้ไปกับความเจ็บปวดของเรา” (God Weeps with Our Pain) ใน

New Eyes for Reading: Biblical and Theological Reflections by Women from the Third World, เรียบเรียงโดย จอห์น เอส. โพ

บี (John S. Pobee) และบาร์เบล ฟอน วาร์เทนเบิร์ก-พอตเตอร์ (Barbel von Wartenberg-Potter) (Meyer Stone Books, Bloomington, IN, 1987), หน้า 92

²² ดู ยอห์น 12:32

รู้สึกโศกเศร้าหรือมีความสุขอย่างเปี่ยมล้น พระเยซูคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนชีพจากความตายทรงนำพาพวกเราให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์และพระบิดา ในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระจิตเจ้า ดังนี้แล้วพวกเราไม่ได้เป็นนักโทษที่ถูกกักขังโดยความสิ้นหวังอีกต่อไป ชีวิตใหม่นั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปได้

นักบุญเปาโลบันทึกไว้ว่าดังนี้ : “ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง เพราะพระจิตเจ้าซึ่งพระเจ้าประทานให้เรา ทรงหลังความรักของพระเจ้าลงในดวงใจของเรา” (รม. 5:5) ขอให้พวกเราจงใช้ชีวิตด้วยความรักนั้น และขอให้พระจิตเจ้านำทางพวกเราทั้งหลายด้วยเทอญ !

บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง และบรรดาผู้จาริกแห่งสันติ

ความเชื่อในการฟื้นคืนชีพของพระเยซูคริสต์ช่วยให้ผู้คนจำนวนมากยังคงยึดมั่นอยู่ในความหวัง แม้ว่าพวกเขาเหล่านั้นอยู่ท่ามกลางความทุกข์ยากก็ตาม โดยความเชื่อเป็นสิ่งที่นำพาพวกเราก้าวข้ามข้อจำกัด พร้อมกับเปิดหัวใจของพวกเราต่อผู้คนต่าง ๆ และลงมือปฏิบัติเพื่อผู้อื่น

การเชื่อในการกลับคืนชีพของพระเยซูจำเป็นต้องอาศัยทั้งความกล้าหาญและความกล้าที่จะเสี่ยง อันตรายเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ต้องไม่ให้ความตายหรือสถานการณ์ที่ทุกอย่างพังพินาศทำให้พวกเราเป็นอัมพาต

จากสถานการณ์ที่ดูเหมือนไร้ความหวัง พระเจ้าทรงสามารถสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมาได้ พระเจ้านั้นทรงสามารถเปลี่ยนจากความตายให้เป็นชีวิต และแม้กระทั่งเปลี่ยนจากความขัดแย้งให้เป็นการคืนดี

บรรดาหญิงสาวซึ่งเป็นมิตรสหายของพระเยซู ได้มาที่พระคูหาของพระองค์ในช่วงเช้าตรู่ของวันปัสกา และต่างถามกันว่า “ใครจะกลิ้งก้อนหินออกจากทางเข้าพระคูหาให้เรา” (มาระโก 16:3) อะไรคือก้อนหินที่อยู่ในชีวิตของพวกเรา ? ก้อนหินที่พวกเราจำเป็นต้องสวดขอให้พระเจ้าทรงกลิ้งก้อนหินเหล่านั้นออกไปเพื่อชีวิตใหม่จะได้เกิดขึ้นภายในพวกเรา ?

ชีวิตใหม่ช่วยให้พวกเราสามารถลุกขึ้นยืน และพาพวกเราเดินทางร่วมกับผู้อื่น พวกเรากลายเป็นผู้เดินทางที่เปี่ยมด้วยความหวัง นี่ไม่ใช่หรือที่เป็นความหวังเพื่อสันติภาพ ? เนื่องจาก “พระเยซูคริสต์ทรงเป็นสันติภาพของพวกเรา” (เอเฟซัส 2:14) พวกเราจะได้ยินพระองค์ตรัสกับพวกเราว่า “เราอบสันติสุขไว้ให้ท่านทั้งหลาย เราให้สันติสุขของเราแก่ท่าน”²³ เราให้สันติสุขแก่ท่านไม่เหมือนที่โลกให้ ใจของท่านอย่าหวั่นไหว หรือมีความกลัวเลย” (ยอห์น 14:27-28)

²³ “เราอบสันติสุขไว้ให้ท่านทั้งหลาย เราให้สันติสุขของเราแก่ท่าน” (ยอห์น 14:27)

ในฐานะที่เป็นผู้จาริกแห่งสันติ²⁴ พวกเราเข้าใจว่าสันติภาพไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริงหากปราศจากความยุติธรรม²⁵ สันติสุขที่อยู่ภายในใจของพวกเรามาจากความหวังที่หล่อเลี้ยงพวกเรา ซึ่งทำให้พวกเรารู้สึกมีอิสระภายในจิตใจ อีกทั้งสันติสุขนี้ยังช่วยให้พวกเรารักชีวิต และต่อสู้กับความอยุติธรรมทั้งหลาย ในยามที่พวกเรากำลังมุ่งเดินไปข้างหน้าด้วยการนำของพระจิตเจ้า

สักวันหนึ่ง พวกเราอาจพบว่าตัวเองกำลังสวดบทเพลงของเศคาริยาห์ ชายชราผู้ใช้ชีวิตในแผ่นดินที่ถูกยึดครอง เขารู้สึกปลื้มปิติยินดีเนื่องจากการประสูติที่เขาไม่คาดคิด และได้ถวายพระพรแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าว่า "เดชะพระเมตตากรุณาของพระเจ้าของเรา พระองค์จะเสด็จมาเยี่ยมเราจากเบื้องบนดังแสงอรุณทแยงส่องแสงสว่างให้ทุกคนที่อยู่ในความมืดและในเงาแห่งความตาย เพื่อจะนำเท้าของเราให้ดำเนินไปตามทางแห่งสันติสุข" (ลูกา 1:78-79)

พวกเราพร้อมที่จะมีความหวัง ซึ่งเป็นความหวังที่อยู่เหนือความหวังทั้งปวงหรือไม่ ?

พระคริสต์ผู้ทรงกลับคืนพระชนม์

ด้วยการประทับอยู่ของพระจิตเจ้า

พวกเราต่างได้รับความรักของพระเจ้าที่ทรงหลั่งลงมาในหัวใจของพวกเรา

พระองค์ทรงช่วยให้เรามีความหวังซึ่งอยู่เหนือกว่าความหวังทั้งปวง

และจากเบื้องลึกภายในจิตใจของพวกเรา

สันติสุขอันน่าประหลาดใจก็ค่อย ๆ ปรากฏขึ้น

ขอถวายสดุดีแด่พระองค์ !

ลักษณะของผู้ที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว คือ การไม่รู้สึกอ่อนไหวต่อสิ่งต่าง ๆ ในโลกอย่างง่ายดาย ไม่รู้สึกหวาดกลัว หรือว่าอุ่นใจเนื่องจากความสงสัย หัวใจสั่นคลอนด้วยความหวาดหวั่น ได้ตกอยู่ในความเศร้าโศก แต่ทว่ากลับยืนหยัดมั่นคงในความเชื่ออย่างสงบสุขุม ดูว่ากำลังยืนอยู่บนชายฝั่งที่มั่นคงปลอดภัย ท่ามกลางคลื่นและพายุที่โลกนี้ได้ถาโถมมา และความมั่นคงนี้เองที่พระเยซูคริสต์ทรงมอบให้แก่คริสตชน ซึ่งพระองค์ประทานสันติสุขภายในจิตใจของคริสตชน ผู้ที่ได้ผ่านการถูกทดลองมาแล้ว" — แอมโบรสิอุสแห่งมิลาน

, *Treatise III, On Jacob and the Blessed Life* 6, 28, อ้างอิงใน *Soyons l'âme du monde* (Les Presses de Taizé, 1998 และ 2025)

หน้า 10

²⁴ ดู <https://www.taize.fr/pilgrims-of-peace>

²⁵ ดู สดด. 85:10 “ความรักมั่นคงและความซื่อสัตย์จะพบกันความเที่ยงธรรมและสันติจะสวมกอดกัน”

พักต่ออีกที่เทเซ่

อาสาสมัครซึ่งเป็นเยาวชนอายุระหว่าง 18-29 ปี ที่พักอยู่ที่นี้เป็นเวลานาน ช่วยทำให้การพบปะที่เทเซ่นั้นเป็นไปได้ โดยเยาวชนเหล่านี้พักอยู่ที่เทเซ่ตั้งแต่ไม่กี่สัปดาห์จนถึงหนึ่งปี โดยเหล่าภราดาต่าง ๆ จะแบ่งปันสิ่งสำคัญ อันเป็นหลักในการดำเนินชีวิตแบบหมู่คณะ

อธิษฐาน...ร่วมกัน

ทุกสิ่งทุกอย่างในเทเซ่จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากปราศจากการสวดภาวนาร่วมกัน สามครั้งต่อวัน และด้วยการอธิษฐานภาวนานี้เองที่อาสาสมัครได้มีส่วนช่วยต้อนรับทุกคนที่มาเยือนที่เทเซ่

ใช้ชีวิตในชุมชน...ร่วมกัน

สร้างชุมชนขนาดเล็กชั่วคราวร่วมกับเยาวชนจากทวีปต่าง ๆ และทุกนิกายในศาสนาคริสต์ท่ามกลางความหลากหลาย

รับใช้ผู้อื่น...ร่วมกัน

พร้อมอยู่เคียงข้างและช่วยเหลือ เพื่อต้อนรับเยาวชนที่มาเยือนที่เทเซ่

www.taize.fr/volunteering

เดินทางร่วมกันต่อไปในปี 2025

- งานชุมนุมเยาวชนนานาชาติที่เทเซ่ สำหรับเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 18-35 ปี ทุกสัปดาห์ ซึ่งจัดขึ้นตั้งแต่วันอาทิตย์จนถึงวันอาทิตย์ของอาทิตย์ถัดไป
- วันที่ 13-27 เมษายน : สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์และสัปดาห์ปัสกาที่เทเซ่
- วันที่ 13-18 กรกฎาคม : กิจกรรมพบปะเสริมสร้างมิตรภาพ ระหว่างเยาวชนมุสลิมและเยาวชนคริสตชน
- วันที่ 30-31 กรกฎาคม : การสวดภาวนาเทเซ่ ณ กรุงโรม ในงาน "เยาวชนจูบิลี"
- วันที่ 17-24 สิงหาคม : สัปดาห์แห่งการแบ่งปันและการเป็นพยานความเชื่อในนิกายออร์ทอดอกซ์
- วันที่ 24-31 สิงหาคม : สัปดาห์แห่งการไตร่ตรองสำหรับเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่มีอายุ 18-35 ปี
- วันที่ 28 ธันวาคม 2025 - 1 มกราคม 2026 : กิจกรรมการพบปะเยาวชนคนรุ่นใหม่ในยุโรปครั้งต่อไป ซึ่งสถานที่ที่จะแจ้งให้ทราบที่เมืองทาลลินน์ (ประเทศเอสโตเนีย)

www.taize.fr/dates